

fernes Dalen. Krigen har desuden i de Dele af Landet, der ikke have været occuperede, givet Anledning til, at de Næringsveie, der beskæftige sig med mange Gjenstande, som Armeen og Flaaden forbruge, langt fra at have aftaget, ere tiltagne. Dette gjælder ikke udelukkende om Hovedstaden, og skjøndt det vel gjælder om den i større Grad, end om nogen anden enkelt Kjøbstad, saa troer jeg dog, at det med Føie kan siges, at enkelte Næringer i mange Kjøbstæder stode sig ligesaa vel under Krigen, som førend den; og hvad navnlig selv de occuperede Dele af Landet angaaer, er det vist ikke sagt for meget, at medens Landdistricterne, som have været occuperede, have lidt meget og alle Enkelte i disse uden Undtagelse, saa have de Kjøbstæder, der have været occuperede — maaskee paa et Par enkelte nær, hvor ogsaa Alle uden Undtagelse kan siges at have lidt — vel, hvad enkelte Individuer angaaer, følt Krigen's haarde Tryk ved en uforholdsmæssig stor Indqvartering o. s. v., men derimod gives der igjen flere Næringer i de samme Kjøbstæder, som ikke kunne siges at have lidt, men netop paa Grund af den sjendtlige Occupation have staaet sig ret vel. Jeg troer desuden at det er en ikke ganske rigtig Opfattelse af Sagen, naar man river Næringskrigsskatten og Bygningskrigsskatten fra hinanden; de maae tværtimod holdes sammen, som ogsaa ofte er antydet, men i en anden Retning end den, som jeg nu har for Øie. Fandt man nu, saaledes som Lovudkastet har gjort det, at Bygningsafgiften og Næringskrigsskatten ikke have samlede staaet i det rette Forhold i 1848, naar man sammenlignede, hvad Kjøbstæderne og Landet have baaret, saa maatte man betragte, hvorledes dette Forhold i det Hele bliver at ordne. Det er efter Udvalgets Anskuelse en Gjenstand, man fremfor Alt ikke maatte tabe af Sigte, at Bygningsafgiften eller den Forholdelse af samme, som skulde udredes gennem Krigsskatten, for en stor Deel var bestemt at skulle bæres af Capitalisten eller af dem, som havde Penge staaende paa Prioriteter i Bygninger, ligesom det vistnok ogsaa var Hensigten at ramme Capitalisternes Prioriteter i Jorderne. Men man antog, og troede med Føie at kunne gjøre, at i Almindelighed ere

Kjøbstadbygninger, naar man tager Kjøbenhavn med, i højere Grad behæftede end Landeieendommene ere det. Ved nærmere Undersøgelse fandt man imidlertid, at det som hovedsagelig gjaldt med Hensyn til Kjøbenhavn, ikke i samme Grad gjaldt med Hensyn til Kjøbstæderne, og da nu efter Lovudkastet den forøgede Bygningsafgift vilde falde ganske alene paa Eierne, og Prioritetshaverne ikke vilde komme til at bære nogen Deel af den Fjerdedeel, hvormed Lovudkastet vilde forhøje den tidligere. Bygningskrigsskat, fordi, medens denne skulde forøges med 25 pCt., skulde Prioritetshaverne kun lide samme Afdrag af en Ottendedeel af Renten, som de havde lidt i 1848 — medens altsaa denne Tilvært af Bygningsafgiften vilde falde paa Bygningseieren ganske alene, og desuden den Forudsætning, som man synes at være gaaet ud fra, at nemlig Capitalistene, som have Prioriteter i Bygningerne, vilde komme til at bære en stor Deel af Bygningskrigsskatten, efter Udvalgets Anskuelse ikke i 1848 havde vist sig at være rigtig, saa antog man, at forsaavidt der virkelig var Grund til at ramme Kjøbstæderne i Sammenligning med Landet i et noget større Forhold end de havde været det efter Forordningen af 1848, at dette maatte skee igjennem Næringskrigsskatten og ikke igjennem Bygningskrigsskatten. Det har paa en vis Maade været mig meget hjært at finde Kjøbstædernes Forsvarere blandt dem, som ellers synes at staae paa Landmandens Side. men jeg kan dog ikke ganske indromme, hvad der blev antydet, at Landbeboerne skulde være enige om, at Kjøbstæderne have været meget haardt bebyrdede; thi vi have selv idag ved Forhandlingerne af forrige Paragraph af flere af Landdistricternes Repræsentanter hørt Klage over, at Hartkornet var uforholdsmæssigt høit beskattet mod alle andre Næringskilder, og altsaa i Forhold til Kjøbstæderne. Imidlertid gives der dog en sikkere Veie at gaae, til at bedømme Byrdernes Fordeling end den man hidtil har fulgt, og hvorpaa det let maatte vise sig, at man ikke har Ret til at sige, at Kjøbstæderne blive overbebyrdede i Forhold til Landet, naar man betragter dem i det Hele. Naar man tager Landskatten, hvad den efter Udvalgets Forslag skal udgjøre, vil